

Întâlnire cu un lup singuratic

Camelia Florescu

Privesc
amiaza cuvintelor,
curcubeul amețit
de așteptare și
oceanele stinghere
din bobul de rouă
nenuntit încă în
pâinea mirării mele.

Rămân goale
în urma noastră
peșterile desenate
la intersecțiile memoriei
și sub zăpada
ce ni se dăruiește,
colecția mea
de cărămizi și pași pierduți
rămâne desperecheată și ea

În visul verde al ierbii
tremură spaimetele
că iar voi scăpa cerul din mâini
și înlăuntrul cărnii mele
se scurg toate râurile
de lumină pe care le-am păstrat
și năvoadele toate
au ochiuri tot mai rare.
Zidurile cad pe rând
decojind clipele,
sălbăticia și respirațiile
tuturor femeilor adunate
în mine .
Câte dintre noi
s-au întâlnit cu tine
câte ți-au recitat din sângele lor
Lup singuratic ?

05.noiembrie 2017